

ותמיד חשוב על איתקה

נוסח עברי: שמעון בוזגלו

איתקה

כשתצא למסע שלך לאיתקה,
התפלל שהדרך תהיה ארכה,
מלאת הרפתקאות, מלאה בידע.
אל תפחד מהליסטריגונים*,
מהקיקלופים ופוסידון הזועם.
לעולם לא תפגש אותם בדרך,
אם מחשבותיה ישארו נעלות,
אם רגש נאה יגע לו בגופה ובנפש.
לעולם לא תפגש את הליסטריגונים,
את הקיקלופים ופוסידון הפראי,
אם לא תשא אותם בתוך רוחה,
אם רוחה לא תעלה אותם מול עיניה.

אז התפלל שהדרך תהיה ארכה.
שבבקרים רבים של קיץ
תכנס לנמלים שלא ראית מעולם
בכזאת הנאה, כזאת שמחה!
עצר בשוקים פניקיים
וקנה לה סחורה אנינה:
פנינים ואלמגים, ענבר והבנה,
ובשמים מענגים מכל הסוגים –
קנה ככל יכלתך בשמים מענגים.
בקר בהמון ערים מצריות,
ללמד וללמד מהיודעים.

* שבט של קניבלים ענקיים (אודיסיאה, י, 106 ואילך).

ותמיד חשב על איתקה.
להגיע לשם היא מטרתה הסופית.
אבל אל תחפזו במסע.
מוטב שיארך שנים ארכות,
ורק אז, בזקנתה, הטל עגן באי,
עשיר בכל מה שצברת בדרך,
בלי לצפות שאיתקה תציע לך מעשרה.

איתקה העניקה לך את המסע היפה.
בלעדיה לא היית יוצא אל הדרך.
אין לה דבר להוסיף לך.

ואם תמצא אותה דלה – היא לא רמתה אותך.
עם החכמה הרבה שצברת, עם הנסיון הרב כל כך,
בנדאי תוכל אז להבין מה פרושן של איתקות.

מחכים לברברים

למה אנחנו מחכים,
מכנסים כאן בכפר?

הברברים צריכים להגיע היום.

למה הסנט שרוי בחסר מעש כזה?
למה הסנטורים יושבים
ולא מחוקקים חקים?

כי הברברים צריכים להגיע היום.
איזה עוד חקים
יחוקקו הסנטורים?
כשהברברים יגיעו,
הם יקבעו את החקים.

לְמָה הִקְיֶסְר שְׁלָנוּ
הַתְּעוֹרָר כֹּה מְקַדֵּם,
וְלֵיד שְׁעַר הָעִיר הָרֵאשִׁי
יֹשֵׁב עַל מוֹשְׁבוֹ, בְּהֶדֶר,
עִם כֶּתֶר לְרֵאשׁוֹ?

כִּי הַבְּרָבְרִים צְרִיכִים לְהִגִּיעַ הַיּוֹם.
וְהִקְיֶסְר מְחַכָּה
לְהִקְבִיל אֶת מְנַהִיגָם.
הוּא הַתְּכוּנָן לְהִגִּישׁ לוֹ מַגְלָה
עִם תְּאָרִים מְסֻלָּסִים
וְכַנּוּי כְבוֹד רַבִּים.

לְמָה זוּג הַקּוֹנְסוּלִים שְׁלָנוּ
יִצְאוּ הַיּוֹם עִם הַשּׁוֹפְטִים
בְּטוֹגוֹת שְׁנֵי וְרִקְמַת זָהָב?
לְמָה הֵם עוֹנְדִים צְמִידִים
מְשֻׁבָּצִים בְּאַחַלְמָה
וְטַבְּעוֹת עִם בְּרִקְת
בוֹרְקַת בְּשִׁצְף?
לְמָה הֵם אוֹחֲזִים הַיּוֹם
בְּמִטּוֹת מְפֹאָרִים,
מְגַלְפִים בְּיַד אֶמְן,
מְצַפִּים פֹּז וְכֶסֶף?

כִּי הַבְּרָבְרִים צְרִיכִים לְהִגִּיעַ הַיּוֹם,
וְדַבְּרִים כְּאֵלֶּה מְסַנְוֵרִים
אֶת עֵינֵי הַבְּרָבְרִים.
לְמָה הַנּוֹאֲמִים הַנִּכְבָּדִים
לֹא בָּאִים הַיּוֹם כְּרִגְלִל
לְשִׁאת נְאוּמִים,
לוֹמֵר אֶת דְּבָרֵיהֶם?

כִּי הַבְּרָבְרִים צְרִיכִים לְהִגִּיעַ הַיּוֹם.
וְהֵם מְשַׁתְּעֵמְמִים עַד בְּחִילָה
מִצְחֹת לְשׁוֹן וְנֹאֲוִימִים.

לָמָּה חֹסֵר הַשְּׁקֵט
וְהַבְּלִבּוּל הַפְּתֹאֲוִמִי הַזֶּה?
(אֵיךְ הִרְצִינוּ פְּנֵיהֶם בְּאַחַת.)
לָמָּה הִרְחֹבוֹת וְהִכְפָּרוֹת
מִתְרוֹקְנִים בְּמִהִירוֹת,
וְהַכֹּל חוֹזְרִים לְבֵתֵיהֶם
שְׁקוּעִים בְּמַחְשָׁבוֹת?

כִּי הַלֵּילָה כָּבֵד כָּאֵן
וְהַבְּרָבְרִים לֹא בָאוּ.
כַּמָּה אֲנָשִׁים הִגִּיעוּ מִקּוֹ הַחֲזִית
וְאָמְרוּ שֶׁכָּבֵד אֵין עוֹד בְּרָבְרִים.

וְעַכְשָׁו,
מָה יִהְיֶה אֲתֵנוּ בְּלִי שׁוֹם בְּרָבְרִים?
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֵיוּ מִיֵּן פְּתֵרוֹן.